

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Znaczenie banków spółdzielczych i oszczędnościowych dla spójności terytorialnej – propozycje dotyczące odpowiednich finansowych ram prawnych”

(opinia z inicjatywy własnej)

(2015/C 251/02)

Sprawozdawca: Carlos TRIAS PINTÓ

Dnia 10 lipca 2014 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię z inicjatywy własnej w sprawie:

„Znaczenie banków spółdzielczych i kas oszczędnościowych dla spójności terytorialnej – propozycje dotyczące odpowiednich ram regulacji sektora finansowego”.

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 3 lutego 2015 r.

Na 505. sesji plenarnej w dniach 18–19 lutego 2015 r. (posiedzenie z dnia 18 lutego 2015 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 153 do 2 (10 osób wstrzymało się od głosu) przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES uważa, że podczas przestawiania się na nowe modele działalności bankowej (*new banking business models*) i pozabankowej w dziedzinie finansów konieczne jest zachowanie „bioróżnorodności” systemu finansowego, lecz nie może to prowadzić do arbitralnego stosowania przepisów⁽¹⁾.

1.2. Skutecznym uzupełnieniem banków zorientowanych na tworzenie wartości dla akcjonariuszy (SHV) powinny być banki ukierunkowane na wartość dla zainteresowanych stron (STV), podejmujące działalność hurtową, detaliczną i inwestycyjną. Jedynie w ten sposób możliwe będzie stworzenie stabilnego i skutecznego ekosystemu finansowego, który przyczyni się w pełni do rozwoju gospodarki realnej.

1.3. EKES zdecydowanie popiera podjęte przez Komisję Europejską wysiłki zmierzające do uwzględnienia w ramach nowej regulacji systemu finansowego specyfiki banków spółdzielczych i oszczędnościowych, co zapobiega niepożądanym skutkom jednolitego stosowania norm ostrożnościowych oraz ewentualnym nadmiernym obciążeniom administracyjnym.

1.4. Głównym problemem pozostaje jednak odpowiednie stosowanie w nowych regulacjach sektora bankowego **zasady proporcjonalności** (zwłaszcza w odniesieniu do **dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych – CRD IV** i **rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych – CRR**). Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego zaproponował stopniowanie tej zasady, zgodnie z traktatami Unii Europejskiej. Oznacza to zastosowanie najbardziej rygorystycznych wymogów do banków światowych, surowych kryteriów do banków ogólnoeuropejskich (o charakterze systemowym w Europie) oraz elastyczniejszych wymogów do banków krajowych i lokalnych (zapewniając odpowiedni poziom ochrony konsumentów).

1.5. Nie oznacza to przyznawania bezpłatnie przywilejów określonym segmentom sektora finansowego. EKES opowiadał się zawsze za równymi warunkami konkurencji, w związku z czym popiera zastosowanie obiektywnych wskaźników, które uzasadniają specjalne uregulowanie każdego modelu działalności. Należą do nich zasadniczo wyniki działalności gospodarczej i finansowej, wkład w gospodarkę realną, zarządzanie ryzykiem i sprawowanie rządów. EKES sugeruje organom finansowym zachęcanie podmiotów najlepiej spełniających te warunki.

1.6. EKES zamierza promować model bankowy reprezentowany przez banki spółdzielcze i oszczędnościowe, jednocześnie podkreślając swoją niechęć wobec określonych zachowań sektora finansowego, w tym pewnych podmiotów tego sektora, i opowiada się za wzmocnieniem zasad etyki zawodowej i kodeksów ładu korporacyjnego dla całego sektora finansowego, co jest niezbędnym warunkiem odzyskania utraconego zaufania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 451 z 16.12.2014, s. 45.

1.7. EKES podkreśla dramatyczne konsekwencje, jakie dla przyszłości Unii Europejskiej może mieć dalsza stagnacja i podrożenie kredytów dla MŚP i rodzin. Nawiązuje także do wyrażonej niedawno przez Parlament Europejski krytyki stanowiska Komitetu Bazylejskiego w związku z zakwestionowaniem konkretnych europejskich instrumentów finansowania MŚP.

1.8. Jeżeli Europa pragnie skutecznie zmierzyć się z przyszłymi wyzwaniami i być siłą napędową zmian (a nie biernie je tolerować), konieczne będzie pilne przyjęcie różnorodnych środków w dziedzinie finansowej, które doprowadzą do pomyślnej realizacji strategii „Europa 2020”, aktów o jednolitym rynku I i II, programu Small Business Act dla Europy, programu Cosme, inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej itp. Kluczowe znaczenie dla realizacji tych celów będzie miało wzmocnienie roli banków spółdzielczych i oszczędnościowych w europejskim systemie finansowym.

2. Banki spółdzielcze i oszczędnościowe w europejskim otoczeniu finansowym

2.1. Banki oszczędnościowe i spółdzielcze tradycyjnie odgrywały kluczową rolę w rozwoju gospodarki, zwłaszcza zaś w wspieraniu rolnictwa, przemysłu drobnego i handlu. Obecnie stanowią ok. 40 % sektora finansowego Unii Europejskiej (we Francji sięgają 70 %, a w Niemczech 60 %), jednak ich kształt znacznie się różni między poszczególnymi krajami. W przypadku banków oszczędnościowych koncentracja sektorowa w takich krajach jak Hiszpania i Finlandia kontrastuje z ich dużym rozproszeniem w Niemczech i Austrii.

2.2. Restrukturyzacja banków doprowadziła do zmniejszenia i uzdrowienia sektora, lecz w mniejszym stopniu sprzyja on obecnie włączeniu, gdyż w ostatnich latach pozbawia finansowania MŚP i rodziny, czemu towarzyszy stopniowe kurczenie się sieci terytorialnej oddziałów i utrata licznych miejsc pracy. Zjawisko to może się pogorszyć, jeśli banki lokalne zostaną wykluczone z rynku.

2.3. Jako model bankowości detalicznej, banki spółdzielcze i oszczędnościowe wnoszą bardzo istotne różnice: powiązanie z lokalną tkanką produkcyjną, zakorzenienie terytorialne, powiązany system ich sieci handlowych, bliskość do klienta, finansowanie konkretnych sektorów, a także znajomość lokalnych interesów i partnerów społecznych oraz solidarność.

2.4. Warunki strukturalne banków oszczędnościowych i spółdzielczych sprawiają, że na ogół mają one zdrową strukturę własności, a także rozsądnie podchodzą do podejmowania ryzyka, ukierunkowując swe procesy inwestycyjne i kapitałowe zgodnie z polityką rozwoju lokalnego.

2.5. Z koncepcyjnego punktu widzenia trzeba ustalić, jakie cechy odróżniają banki spółdzielcze od oszczędnościowych:

- banki spółdzielcze są podmiotami prywatnymi o podwójnym statusie: spółdzielni i instytucji kredytowych, których głównym celem jest świadczenie usług finansowych dla swoich akcjonariuszy/właścicieli i klientów. Zasady współpracy, na których opiera się zarządzanie, to demokratyczny sposób podejmowania decyzji i demokratyczne uczestnictwo (jedna osoba ma jeden głos), przy czym znaczna część dochodów przekazywana jest do funduszy rezerwowych oraz obowiązkowych fundacji społecznych,
- banki oszczędnościowe mają charakter prywatny i opierają się na zasadniczym dualizmie: działalności finansowej i celach społecznych. Specyfika tego modelu polega na braku wyraźnie określonych właścicieli, chociaż istnieją również inne formy, takie jak przedsiębiorstwa publiczne lub akcyjne. Jeżeli chodzi o formę założycielską, organy zarządzające wywodzą się ze zgromadzenia ogólnego, w którym reprezentowane są samorządy lokalne i regionalne, a także – w zależności od kraju – klienci, instytucje założycielskie lub pracownicy. Wypracowane zyski przeznaczane są na rezerwę i prace społeczne.

2.6. Dane banków spółdzielczych są bardzo znamienne w czasie kryzysu, gdyż żaden z nich nie wszczął postępowania układowego z wierzycielami w UE. Mają około 20-procentowy udział w rynku depozytów, a w krajach takich, jak Włochy, Francja, Niemcy i Niderlandy, finansują od 25 % do 45 % pożyczek dla MŚP. W ostatnich latach zwiększały również stale swój udział w rynku depozytów, co jest istotnym wyrazem zaufania do tych podmiotów.

2.7. Banki oszczędnościowe zachowały natomiast wysoki stopień udziału w systemie finansowym UE. W Niemczech ich udział w rynku depozytów sięga 43 %, a w rynku kredytowym 39 %, zaś w Hiszpanii odpowiednio 41 % i 42 %.

2.8. Również Międzynarodowy Fundusz Walutowy⁽²⁾ podkreśla zasadniczą rolę banków spółdzielczych. Instytucje te, mniej zależne od oczekiwań akcjonariuszy, zaspokajają w wiarygodny i bezpieczny sposób potrzeby kredytowe MŚP i wielu gospodarstw domowych.

2.9. Można było jednak zaobserwować pewne wyjątki: niektóre banki oszczędnościowe i spółdzielcze zrezygnowały z własnych celów, wdały się w działalność spekulacyjną i postanowiły dokonać nieuzasadnionej ekspansji na inne obszary, co doprowadziło do utraty ich prestiżu i stało się przyczyną wprowadzenia w niektórych krajach środków regulacyjnych, które w pewnej mierze osłabiły ten model bankowości.

2.10. Podsumowując, wzmocnienie kapitału, osiągnięcie odpowiedniej wielkości, utrzymanie terytorialności i wysokiego poziomu ochrony konsumentów powinny iść w parze z zachowaniem podstawowych cech tego szczególnego modelu biznesowego. EKES apeluje do instytucji europejskich o zapewnienie uznania i wsparcia tego procesu.

3. Wyzwania dla rozwoju bankowości detalicznej

3.1. Banki spółdzielcze i oszczędnościowe łączą cechy modelu bankowości detalicznej: bliskości do klienta, zakorzenienia na szczeblu terytorialnym, współpracy, misji społecznej itp. Niemniej różne czynniki wpływają na rozwój ich potencjału⁽³⁾:

- rosnąca konkurencja pociągnęła za sobą stopniowy spadek marż w pośrednictwie finansowym,
- dystrybucja wielokierunkowa wymaga dużych inwestycji w technologię,
- niewystarczająca wielkość wiąże się w określonych przypadkach z potrzebą połączenia się instytucji lub nawiązania przez nie sojuszy strategicznych,
- koncentracja nie jest pozbawiona ryzyka i może pociągać za sobą brak ekonomii skali,
- bankowość lokalna jest trudna do pogodzenia ze zróżnicowaniem geograficznym na rynkach międzynarodowych.

3.2. Pomimo to banki spółdzielcze i oszczędnościowe odgrywają wciąż bardzo istotną rolę w realizacji strategii „Europa 2020”, sprawując funkcję finansową, społeczną i terytorialną, której uzupełnieniem są formy finansowania pozabankowego (finansowania społecznościowego, kapitału wysokiego ryzyka, aniołów biznesu itp.) wynikające ze znacznego ograniczenia kredytu bankowego (zapaści kredytowej) oraz wymaganych wysokich gwarancji.

3.3. EKES uważa, że organy gospodarcze i walutowe powinny wzmocnić środki w celu ułatwienia MŚP dostępu do funduszy i zachęcenia do finansowania długoterminowego, wspierając różnorodne formy przedsiębiorczości⁽⁴⁾ oraz dywersyfikację ryzyka w sektorze usług finansowych.

4. Funkcja społeczna w gospodarce lokalnej

4.1. W bankach spółdzielczych i oszczędnościowych funkcja finansowa i społeczna są ze sobą ściśle powiązane w ramach dążenia do spójności terytorialnej. Najbardziej widoczne dla obywateli jest zaangażowanie społeczne i zainteresowanie wspólnotą⁽⁵⁾.

4.2. Uzyskane nadwyżki przeznacza się na kulturę, pomoc społeczną i opiekę zdrowotną, kształcenie i badania naukowe, dziedzictwo historyczne i artystyczne oraz zrównoważenie środowiskowe, a w przypadku banków oszczędnościowych korzyści społeczne mają wartość miliardów euro rocznie.

⁽²⁾ *Redesigning the Contours of the Future Financial System*, IMF staff position note, 16 sierpnia 2010 r. (SPN/10/10).

⁽³⁾ Banco de España: *Cooperative and savings banks in Europe: Nature, challenges and perspectives*, kwiecień 2011 r.; Europejskie Stowarzyszenie Banków Spółdzielczych: *EACB answer to the Green Paper on territorial cohesion turning territorial diversity into strength*, luty 2009 r.; WSBI-ESBG: *200 years of savings banks: a strong and lasting business model for responsible, regional retail banking*, wrzesień 2011 r.; EKES: *Gospodarka społeczna w Unii Europejskiej*, 2014 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 22.

⁽⁵⁾ E. Castelló, *El liderazgo social de las cajas de ahorros*, FUNCAS, Madryt 2005 r.

4.3. Wobec konieczności tworzenia wartości dla gospodarki lokalnej podejście oparte na wartości dla zainteresowanych stron (STV) nabiera coraz większego znaczenia. Ścisłe rzecz ujmując, bank społeczny ułatwia spójność terytorialną oraz włączenie społeczne pod względem finansowym, wspierając przedsiębiorczość, a także realizację projektów mikrofinansów i społecznie odpowiedzialnych inwestycji.

4.4. Banki spółdzielcze i oszczędnościowe odgrywają istotną rolę jako pośrednicy instrumentów i programów UE. EKES opowiada się za ułatwieniem mniejszym bankom spółdzielczym korzystania z instrumentów finansowych Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) poprzez uproszczenie wymogów administracyjnych. Kwestia ta ma kluczowe znaczenie dla powodzenia planu Junckera. Konieczne jest również, by instytucje te mogły zwiększyć swą rolę w realizacji inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

5. Skutki restrukturyzacji w sektorze bankowości społecznej

5.1. Banki spółdzielcze w Europie przechodzą ostatnio intensywną restrukturyzację, co wiąże się w niektórych państwach z przekształceniem ich modelu założycielskiego.

5.2. Z powodu światowego kryzysu finansowego nastąpił również proces ratowania, naprawy, łączenia, przejmowania, nacjonalizacji, a nawet – w wypadku hiszpańskich banków oszczędnościowych – przekształcania w banki komercyjne.

5.3. Problemy ładu korporacyjnego, większe wymogi związane z nową regulacją sektora finansowego oraz konieczność dostosowania wielkości sektora do malejącego rynku doprowadziły do pewnych przypadków koncentracji bankowej. W związku z trudnościami w umiędzynarodowieniu tych instytucji w celu zwiększenia rozmiarów, EKES podkreśla, że grupy wielonarodowe zazwyczaj częściej podejmują ryzyko.

5.4. Na podstawie sprawozdania grupy Liikanena z 2012 r. Komisja wydała rozporządzenie w sprawie środków strukturalnych zwiększających odporność instytucji kredytowych UE w celu rozwiązania problemów, których banki „zbyt duże, by upaść” nastręczają z punktu widzenia kieszeni podatnika. Komitet sporządził natomiast opinię⁽⁶⁾ w sprawie tego dokumentu, która spotkała się z poparciem przeważającej większości.

5.5. W niektórych artykułach wniosku dotyczącego rozporządzenia przewiduje się wyjątki od wymogów kapitałowych i prawa głosu w wypadku banków spółdzielczych lub oszczędnościowych, gdyż mają one szczególne struktury własnościowe i modele działalności gospodarczej.

5.6. EKES sądzi, że niektóre przepisy dotyczące rozdziału między bankowością komercyjną a inwestycyjną mogłyby negatywnie wpłynąć na funkcjonowanie małych lokalnych banków i ich codzienną działalność na danym obszarze służącą wspieraniu realnej gospodarki, a tym samym okazać się nieproporcjonalne.

5.7. Konsekwencje tych przekształceń nie są neutralne dla obywateli europejskich, gdyż przekładają się na ograniczenie mocy produkcyjnej (oddziały i etaty), co wpływa na zatrudnienie oraz finansowanie osób indywidualnych i MŚP.

5.8. Podsumowując, EKES uważa, że brak pewnej elastyczności w wypełnianiu nowych wymogów regulacyjnych oznacza ryzyko, że banki spółdzielcze i oszczędnościowe przekształcą się w banki komercyjne, a co za tym idzie, utracą swój charakter, a społeczeństwo straci duży, budowany od wieków zasób społeczny.

6. Warianty strategiczne wobec przyszłych wyzwań

6.1. Banki spółdzielcze i oszczędnościowe przyczyniły się do stabilności, wypłacalności i kompetencji europejskiego systemu bankowego. Niemniej nowe wymogi rynkowe wiążą się z następującymi wyzwaniami:

- skonsolidowanie modelu lokalnego banku detalicznego,
- pogłębienie współpracy biznesowej,
- poprawa wewnętrznych systemów zarządzania ryzykiem,
- dostosowanie się do nowych środków regulacji, nadzoru i odporności,
- wsparcie kwalifikacji zawodowych kadry zarządzającej,

⁽⁶⁾ Dz.U. C 451 z 16.12.2014, s. 45.

- zwiększenie skuteczności zarządzania,
- ochrona własnego poziomu kapitału w celu uniknięcia niewypłacalności, oraz
- troska o przejrzystość i dobry ład korporacyjny.

6.2. Kapitał relacji międzyludzkich jest wartością niematerialną, która ma duże znaczenie w bankowości, w związku z czym instytucje finansowe gospodarki społecznej powinny korzystać ze swych sieci kontaktów i wsparcia wewnętrznego. Stosując normy ostrożnościowe, organy finansowe powinny uznać wartość funduszy solidarności między bankami spółdzielczymi.

6.3. Muszą również czuwać nad poziomem niewykonania zobowiązań oraz niepewnością wynikającą z zagrożeń geopolitycznych i innowacji technologicznych (agenda cyfrowa), przyczyniającą się do powstania nowego otoczenia systemu finansowego, w którym trzeba obserwować przyszłe interakcje czterech podmiotów: tradycyjnych banków, nowych podmiotów cyfrowych, organów regulacyjnych i konsumentów.

6.4. Jako model działalności lokalnej muszą połączyć swą siłę (w oparciu o znajomość ludzi i ich zaangażowanie na rzecz projektów wspólnotowych) z zastosowaniem ICT w celu wsparcia nowych inicjatyw na rzecz ożywienia gospodarki produkcyjnej.

6.5. Powinny poprawić swój ład korporacyjny, włączając odpowiednie struktury kształcenia, zarządzania i kontroli działalności. Konkretnie, konieczne będzie ustanowienie ścisłych kodeksów postępowania w celu zagwarantowania profesjonalizmu i etyki w ramach zróżnicowanej reprezentacji interesów wewnątrz organów rządowych.

6.6. EKES proponuje stworzenie nowego modelu nadzoru wewnętrznego banków oszczędnościowych i spółdzielczych, który obejmowałby pracowników, przedstawicieli MŚP i inne grupy interesu.

6.7. Nowym wyzwaniem będzie sprostanie konkurencji pozabankowej, by w odpowiedzi na nowe postulaty obywateli móc rozwijać się równoległe do platform finansowania społecznościowego i aplikacji w zakresie konsumpcji współdzielonej oraz ustanawiać z nimi partnerstwa.

7. Poprawienie odporności banków europejskich i nadzoru nad nimi

7.1. EKES opowiada się za uzupełnieniem systemów regulacji i nadzoru finansowego, a także za wyposażeniem instytucji finansowych w zdolności wystarczające do stawienia czoła przyszłym kryzysom.

7.2. W tym kontekście Komisja Europejska wydała rozporządzenie delegowane⁽⁷⁾, które na podstawie projektów norm technicznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego reguluje aspekty związane z wymogami w zakresie funduszy własnych, ze względu na różnorodność instrumentów kapitałowych banków spółdzielczych i oszczędnościowych. Szczególnie istotne są kwestie związane z ograniczeniem wykupu instrumentów w kapitale Tier 1 w wypadku banków spółdzielczych.

7.3. Kolejnym podstawowym środkiem urzeczywistnienia unii bankowej jest jednolity mechanizm nadzorczy, a także zarządzanie funduszem przeznaczonym na pokrycie kosztów ewentualnego ratowania banków. Zdaniem EKES-u ten instrument wzmocni reakcję banków na przyszłe kryzysy⁽⁸⁾.

7.4. W związku z potrzebą wzajemnego zabezpieczania się przed ryzykiem EKES opowiada się za tym, by podczas wyznaczania wkładu każdej instytucji w przyszły europejski fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniono jej model ryzyka, i apeluje do Komisji, by odpowiednio zastosowała wskaźniki wytyczone w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽⁹⁾. EKES jednocześnie przyjmuje z zadowoleniem fakt, że wzięto pod uwagę przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 58.

⁽⁹⁾ Zob. dyrektywa 2014/59/UE.

⁽¹⁰⁾ Zob. rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63.

7.5. W tym nowym scenariuszu finansowym EKES domaga się autentycznego impulsu do odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, przestrzegania zasad etycznych i przejrzystości w finansach, a także podjęcia przez organy nadzorcze kampanii edukacyjnej w celu poprawy kultury finansowej⁽¹¹⁾, zwłaszcza w odniesieniu do wciąż w dużej mierze nieznanymi zasad gospodarki społecznej. Niezbędne jest tu nadanie większych uprawnień i znaczenia sieciom reprezentującym te zasady: Europejskiemu Stowarzyszeniu Banków Spółdzielczych (EACB), Europejskiej Federacji Banków Etycznych i Alternatywnych oraz Europejskiej Grupie Banków Oszczędnościowych (ESBG).

7.6. Zdaniem EKES-u bardzo pozytywne jest opracowywanie nowych instrumentów finansowych, które ulepszą obecne zarządzanie, lecz w ramach ich regulacji należy również uwzględnić różnorodność zaangażowanych podmiotów finansowych oraz zapewnić im stabilność, a jednocześnie zmniejszyć obciążenia nakładane na instytucje finansowe posiadające mniejsze zasoby. Podsumowując, konieczne jest lepsze stanowienie prawa.

8. Wzmocnienie społecznie odpowiedzialnego modelu bankowości

8.1. Pierwszoplanowe znaczenie dla UE powinno mieć odzyskanie tkanki produkcyjnej, wzmocnienie gospodarki lokalnej i rozwiązywanie problemów społecznych. Dlatego też EKES zwraca się do instytucji, za pośrednictwem forów stałego dialogu, by wzmocniły modele bankowości trwale osadzające system finansowy w gospodarce realnej, co przyniesie stabilność i bogactwo na danym obszarze.

8.2. Tendencja do tworzenia się coraz większych banków, która wynika z procesów restrukturyzacji, budzi zaniepokojenie w związku z ryzykiem systemowym. Dlatego też EKES postuluje powrót do tradycyjnego modelu działalności (*back to basics*) w celu wyraźniejszego odróżnienia instytucji, które specjalizują się w bankowości handlowej, od instytucji, które łączą rozwój działalności z bankowością inwestycyjną. Doświadczenia pokazały, że różnorodność, rozproszenie i podział ryzyka są korzystne dla europejskiego systemu finansowego.

8.3. Żywotność i rozwój banków spółdzielczych i oszczędnościowych opierają się na demokratycznym zarządzaniu oraz na swobodzie podjęcia odpowiedzialnej decyzji w sprawie sposobu wykorzystania nadwyżek. Rozwój pośrednictwa finansowego służącego gospodarce realnej gwarantuje jej przyszłą ciągłość zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju Narodów Zjednoczonych do 2015 r. i deklaracją ONZ dotyczącą spółdzielni z 2012 r.

8.4. Z tego względu banki oszczędnościowe i spółdzielcze zasługują na szczególne traktowanie podczas stosowania norm ostrożnościowych, wzięwszy pod uwagę, że instytucje te reprezentują model bankowości, którego domagają się europejscy obywatele: oparty na odpowiedzialnym i solidarnym zarządzaniu⁽¹²⁾ respektującym zasady i wartości gospodarki społecznej.

Bruksela, 18 lutego 2015 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 318 z 29.10.2011, s. 24.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 100 z 30.4.2009, s. 84.